

jeg tror ikke, man kan sige, at det er noget tro Billede af Forholdene, saaledes som de ere i Aarhus, eller af Stemningen blandt Byens Borgere. Thi paa de Brevkort, der blev udsendte, stod der blot: Vil De have Personbanegaarden flyttet? Hvis der havde staaet den Motivering, som Ministeren har skrevet i sine Bemærkninger til Forslaget, f. Eks. at paa den nuværende Personbanegaards Terrain kan der ikke skaffes en tidssvarende Ordning af Banegaardsforholdene, tror jeg, at ikke saa faa flere havde sagt, at det, de først og fremmest ønskede, var at faa en forsvarlig og tidssvarende Ordning af Banegaardsforholdene fremfor at lade Banegaarden blive liggende. Det ærede Medlem talte om at køre ind og ud ad samme Spor; ja, det er akkurat det samme Forhold, vi have nu, og som vi vedblivende ville have, hvis Personbanegaarden skal blive liggende, hvor den nu er. Det ærede Medlem talte ligeledes om Ejendomsforholdenes Forrykning og Forskydning. Ja, det er temmelig sikkert, at der vil finde nogen Forskydning Sted ved at flytte Personbanegaarden, men jeg tror, at det ærede Medlem vil give mig Ret i, at hvis man alligevel skulde blive nødsaget til om en halv Snes Aar eller maaske om lidt længere Tid at flytte Personbanegaarden ned i Mølleengen, ville Forskydningerne til den Tid blive endnu større. Men jeg siger ligesom det ærede Medlem, der var Ordfører for Regeringspartiet, at jeg haaber paa en grundig Behandling af denne Sag indenfor Udvalget og paa, at det maa lykkes dette at finde en tilfredsstillende Løsning af Spørgsmaalet om Aarhus Banegaard, og jeg henstiller til det kommende Udvalg at sætte Fart paa dette Arbejde, saaledes at vi kunne naa at faa Forslaget gjort til Lov i Aar. Hermed anbefaler jeg Forslaget.

Hammerich: Jeg har haft lidt vanskeligt ved at forstaa, hvad Meningen var med at lade dette Forslag behandle i Slutningen af denne Samling, og fik først lige nu Spørgsmaalet maaske besvaret, idet det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Samuelson) sagde, at han havde faaet et Løfte om, at det skulde komme frem i denne Samling. Det er jo ogsaa en god Grund til det; har han faaet et saadant Løfte af Ministeren, maa det jo holdes. Men efter at vi have hørt baade den ærede første Taler og ogsaa ham udtale sig, er det blevet dobbelt klart, at det er ganske utænkeligt, at denne Sag skulde kunne blive gennemført i denne

Samling, saaledes som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, mente. Jeg forstaaer ikke, at han kunde tænke sig dette, allermindst naar han er paa det rene med, at han vil have vedtaget noget helt andet end det, der er forelagt. Hvis det var et rent og klart Forslag, der var forelagt af Regeringen, og som man fra alle Sider var enig om, var det maaske muligt, men Forholdet er jo lige det modsatte. I Motiverne faa vi at vide, at der er ikke mindre end 3 Løsninger, som Regeringen mener, at vi alvorligt skulle undersøge.

For det Tilfælde, at vi i det hele og store blive staaende paa det Grundlag, som er foreslaaet af Regeringen, omtales der for det første 2 Planer, som fortjene alvorlig Overvejelse, og en saadan alvorlig Overvejelse skal man dog have lidt Tid til i et Udvalg. Og saa ender Regeringen tilmed med at sige, at der er meget, der kunde tale for at gaa til en helt anden Løsning af denne Sag, nemlig det, som særlig har været omtalt af den sidste ærede Taler, at samle Person- og Godsbanegaardsanlægene paa eet Sted ude i Mølleengen. Jeg kan se, at meget kan tale derfor. Der er for det første ikke Tvivl om, at denne Samling af Trafikken kan berede nogen Økonomi, som dog er større i Øjeblikket, end den vil være, naar man ligesom her paa Sjælland kommer til at have rene Godstog og rene Persontog. Men ved Siden deraf er der et andet vægtigt Motiv dertil, og det er, at saa havde man sikret sig Muligheden af Udvidelse. Den Indvending, der maaske er min Hovedindvending mod den Plan, der foreslaas, er den, at man ganske sikkert, naar om nogle Aar det, vi nu foreslaa, ikke længere er tilfredsstillende, vil staa overfor, at der ikke lader sig foretage Udvidelser, og saa er det, der nu ofres, spildt. Naar vi saa tillige faa at vide, at for Værkstederne er det en Ulempe at beholde Personbanegaarden paa det nuværende Sted, er der ganske sikkert noget, der taler for at komme til en anden Løsning end den, der her foreslaas.

Samtidig maa man erkende, at Regeringen har et meget vægtigt Motiv at føre i Marken for sit Forslag, og det er det, at en Flytning vil stride mod Forudsetningerne for den Overenskomst, der i sin Tid blev sluttet med Aarhus. Det er et meget vægtigt Motiv til ikke at gøre det. Dernæst er der ogsaa det Motiv til ikke at flytte Stationen, at det, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) fremdrog, i allerhøjeste Grad